

Partijen in het hoofdgeding

Appellanten: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Geïntimeerde: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Prejudiciële vragen

Vormt een maatregel bestaande in de toewijzing bij wet van 70 miljoen EUR aan een marktdeelnemer in de spoorvervoerssector onder de voorwaarden van artikel 1, lid 867, van wet nr. 208 van 28 december 2015, zoals gewijzigd bij decreto legge nr. 50 van 24 april 2017, en de daaropvolgende overdracht van deze marktdeelnemer aan een andere marktdeelnemer, zonder aanbesteding en om niet, in de uiteengezette feitelijke en juridische omstandigheden staatssteun in de zin van artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie?

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, moet dan worden nagegaan of de betrokken staatssteun verenigbaar is met het Unierecht en wat de gevolgen zijn van het feit dat die steun niet is aangemeld overeenkomstig artikel 10[8], lid 3, VWEU?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het College van Beroep voor het
Bedrijfsleven (Nederland) op 11 juni 2018 — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep
Texel UA tegen Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Zaak C-386/18)

(2018/C 294/43)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Verweerder: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prejudiciële vragen

- 1a) Verzet artikel 66, eerste lid, van verordening (EU) nr. 508/2014⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en tot intrekking van de verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006 en (EG) nr. 791/2007 van de Raad en verordening (EU) nr. 1255/2011 van het Europees Parlement en de Raad [...], nu daarin is bepaald dat uit het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij subsidie „wordt” verleend voor de voorbereiding en uitvoering van productie- en afzetprogramma's als bedoeld in artikel 28 van verordening (EU) nr. 1379/2013⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1184/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad [...], zich ertegen dat een lidstaat aan een producentenorganisatie die een aanvraag tot verlening van zodanige subsidie heeft ingediend, tegenwerpt dat deze lidstaat de mogelijkheid tot het doen van een dergelijke aanvraag ten tijde van de indiening van de aanvraag voor een bepaalde categorie van uitgaven (in het onderhavige geval: kosten van de voorbereiding en uitvoering van productie- en afzetprogramma's) of voor een bepaald tijdvak (in het onderhavige geval: het jaar 2014) niet had opengesteld in haar door de Europese Commissie goedgekeurde operationele programma, noch in de nationale voorschriften ter bepaling van de subsidiabiliteit van uitgaven?
- 1b) Is voor het antwoord op vraag 1a van belang dat de producentenorganisatie op grond van artikel 28 van verordening 1379/2013 verplicht is tot het opstellen van een productie- en afzetprogramma en, na goedkeuring van het productie- en afzetprogramma door de lidstaat, tot het uitvoeren van dat productie- en afzetprogramma?
- 2) Indien vraag 1a aldus wordt beantwoord dat artikel 66, eerste lid, van verordening 508/2014 zich ertegen verzet dat een lidstaat aan een producentenorganisatie die een aanvraag tot verlening van subsidie voor de voorbereiding en uitvoering van productie- en afzetprogramma's heeft ingediend, tegenwerpt dat deze lidstaat de mogelijkheid tot het doen van een dergelijke aanvraag ten tijde van de indiening van de aanvraag niet had opengesteld, kan de betrokken subsidieaanvrager dan aan artikel 66, eerste lid, van verordening 508/2014 rechtstreeks de rechtsgrondslag ontnemen voor een aanspraak jegens zijn lidstaat op het verlenen van de desbetreffende subsidie?

- 3) Indien vraag 2 aldus wordt beantwoord dat de betrokken subsidieaanvrager aan artikel 66, eerste lid, van verordening 508/2014 in het in vraag 2 bedoelde geval rechtstreeks de rechtsgrond slag kan ontlenen voor een aanspraak jegens zijn lidstaat op het verlenen van de desbetreffende subsidie, verzet artikel 65, zesde lid, van verordening (EU) nr. 1303/2013⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad [...] zich dan er tegen dat subsidie wordt verleend voor de voorbereiding en uitvoering van een productie- en afzetprogramma in de situatie dat de subsidieaanvraag wordt ingediend, nadat het productie- en afzetprogramma is voorbereid en uitgevoerd?

⁽¹⁾ PB 2014, L 149, blz. 1

⁽²⁾ PB 2013, L 354, blz. 1

⁽³⁾ PB 2013, L 347, blz. 320

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polen) op 12 juni 2018 — Delfarma Sp. Z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Zaak C-387/18)

(2018/C 294/44)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Delfarma Sp. z o.o.

Verwerende partij: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Prejudiciële vraag

Verzet het Unierecht, in het bijzonder artikelen 34 en 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zich tegen een nationale regeling krachtens welke een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel in een lidstaat door middel van parallelimport al kan worden geweigerd op de enkele grond dat het parallel ingevoerde geneesmiddel in de lidstaat van uitvoer is toegelaten als generieke versie van een referentiegeneesmiddel, dat wil zeggen op basis van een beknopt dossier, en dat geneesmiddel in de lidstaat van invoer is toegelaten als referentiegeneesmiddel op basis van een volledig dossier, waarbij de weigering niet is gebaseerd op een onderzoek van de fundamentele therapeutische gelijkwaardigheid van beide producten en de nationale autoriteit de bevoegde autoriteit van het land van uitvoer niet om toezending van dat dossier heeft verzocht, hoewel daartoe wel de mogelijkheid bestond?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (België) op 13 juni 2018 — Brussels Securities nv / Belgische Staat

(Zaak C-389/18)

(2018/C 294/45)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles